

Gene Perret

Ăn tối ngoài tiệm

Đi ăn tối ngoài tiệm là một điều thú vị phải không các bạn? Người ta nấu nướng mọi thứ cho bạn, dọn lên trên bàn cho bạn thưởng thức...và rồi sau đó còn dọn dẹp, rửa chén cho bạn nữa chứ...Đã thì thôi..Tất cả những điều bạn phải làm chỉ là nhai, nuốt và sau cùng là trả tiền. Nhưng thưa các bạn...những điều tôi vừa kể trên đã cuốn theo chiều gió hết rồi...Và đây là câu chuyện của tôi...

Một chiều cuối tuần nọ, sau khi lãnh pay check, tôi bèn quyết định một cách hạnh phúc là thay vì nấu ăn ở nhà như thường lệ, tôi sẽ rủ cô bạn gái đi ăn tối ngoài tiệm. Xin thưa với các bạn đó là lần đầu tiên tôi đi ăn ngoài tiệm. Khi tôi đến tiệm ăn thì trời ơi... tôi có cái cảm tưởng như là đang lạc vào bát quái trận đồ của Hoàng Dược Sư trên Đào Hoa Đảo..Người hầu bàn, ăn mặc còn sang trọng hơn tôi nữa, chào đón tôi:

"Xin chào quý khách, 2 người phải không ạ?" Tôi hành diện đáp:

"Vâng , 2 người ." Anh ta hỏi tiếp

"Hút thuốc hay không hút thuốc?"

Tôi trả lời ra vẻ như không bao giờ hút thuốc:

"Không, tôi không hút thuốc."

Người hầu bàn tiếp tục hỏi:

"Ngài thích ngồi ở khu vực trong nhà hay ngoài trời ?"

Tôi trả lời như là mình có một quyết định đúng đắn:

"Tôi thích ngồi ở trong hơn là ra ngoài"

Anh ta phụ họa:

"Đúng đấy, thưa ngài" Và hỏi tiếp:

"Ngài thích ngồi ở phòng ăn chính, ở bao lơn có mái che hay là trong khu nhà kiếng chan hòa ánh nắng của chúng tôi"

Đến đây thì tôi hơi lúng túng:

"Hmm...để coi.."

Anh ta đề nghị:

"Tôi có thể sắp cho Ngài ngồi ở khu nhà kiếng với phong cảnh tuyệt vời"

Tôi hưởng ứng và đi theo anh ta:

"Tôi nghĩ anh nói đúng đấy"

Anh ta lại hỏi tiếp:

"Bây giờ Ngài thích nhìn ra sân golf hay muốn nhìn cảnh mặt trời lặn trên bờ hồ hay là cảnh núi non hùng vĩ?..." Tôi nghĩ thầm là lần này hãy để nó chọn phút đi cho xong, đỡ phải lúng túng:

"Chỗ nào anh thấy đẹp là được rồi!"

Thật ra anh ta đặt chúng tôi ngồi hướng về sân golf hay bờ hồ hay núi non gì đó tôi cũng cóc biết vì lúc đó trời đã tối bên ngoài.

Lúc sau, một người hầu bàn khác trẻ hơn, cũng ăn mặt bảnh hơn tôi, đến bàn tôi và nói:

"Kính chào quý khách. Tôi là Paul. Chiều nay tôi sẽ phục vụ quý khách. Quý khách có muốn ngồi ngắm cảnh thêm vài phút trước khi đặt món ăn hay không?"

Tôi nói ngay:

"Không, tôi đang đói lắm. Tôi là dân lao động. Mang lên cho tôi một đĩa thịt bò với rau và khoai tây nướng."

Anh ta hỏi thêm:

"Ngài muốn dùng thêm súp hay rau trộn?"

Tôi đáp ngay: " Rau"

Anh cứ hỏi:

"Chúng tôi có rau xanh nhiều loại, củ dền đỏ, cà chua..Ngài có thích trộn với tôm không?"

Tôi xằng giọng: " Rau xanh thôi, OK?"

Anh ta đáp: " Vâng thưa Ngài. Có dầu giấm không?"

Tôi không muốn kéo dài cuộc khẩu cung này nữa:

"Bất cứ cái gì cũng được."

Anh ta cứ nói:

"Chúng tôi có dầu giấm kem Ý, pho mát xanh,giấm chua Pháp..."

Tôi cướp lời:

"Đem bất kỳ thứ nào làm tôi ngạc nhiên là được..."

Anh ta vẫn đứng đó:

"Dầu giấm kem Ý là loại đặc biệt của chúng tôi. Như thế có được không thưa Ngài"

Tôi cộc lốc" Yeah"

Anh lại hỏi: " Còn khoai tây thì sao.."

Tôi thừa biết cái gì sắp xảy ra nên không muốn anh ta đứng lại nhai nữa:

"Tôi chỉ muốn khoai tây nướng mà thôi, hiểu chưa? Không có cái giống gì kèm theo nữa hết."

Anh cứ hỏi: "Không bỏ Không kem chua à?"

Tôi gằn giọng: " Không."

Anh ta vẫn hỏi: "Không để hành luôn à?"

Tôi hết chịu nổi nên phải quát lên:

"Không. Anh không hiểu tiếng Anh à? Tôi không muốn cái gì với khoai tây hết. Cứ mang ra cho tôi khoai tây nướng với thịt bò là được rồi!"

Anh ta lại chìa mũi dùi sang thịt bò:

"Ngài muốn 200 gram, 250 gram hay 350 gram thưa Ngài."

Tôi trả lời cho có: "Bao nhiêu cũng được."

"Ngài muốn tái, tái vừa vừa, vừa, vừa chín hay chín hẳn thưa Ngài!"

Tôi không thể nào chịu được nữa:

"Ê..Tao nổi cơn rồi đấy nhé..."

Anh ta vẫn không tha tôi: "Ngài thích broccoli, bắp hay cà rốt chung với thịt bò?"

Như giọt nước làm tràn ly nóng giận, tôi ném khăn ăn xuống đất , đứng phắt lên, xắn tay áo, xông vào anh ta và giở giọng vô biên:

"Ê... Mà muốn ra ngoài sân chơi tay đôi không, thẳng dai như đĩa kià"

Trời ơi, đến nước này mà anh ta cũng không thể không hỏi ý kiến tôi:

"Vâng, thưa Ngài. Ngài thích ở bãi đậu xe, ngoài đường nhỏ hay đường lớn đối diện với nhà hàng, thưa Ngài"

Tôi nói: "Tao thích ngay tại đây..", và đấm anh ta một cái. Anh ta né rồi phản công bằng một cú móc tay trái vào hàm tôi... Các bạn thân mến, đó là lần đầu tiên trong cái đêm nghiệt ngã đó anh ta đã không hỏi tôi thích bị đấm ở đâu..Tôi cháng váng ngã xuống ghế trong khi các người khác tới kéo anh hầu bàn đó ra.

Tôi có cảm giác ai đó nói lỏng cà vạt tôi ra, mở nút áo cổ và vả nhẹ vào mặt tôi... Khi tôi hoàn tỉnh, tôi thấy trước mặt tôi là gương mặt lo âu của viên phụ trách các tên hầu bàn đêm đó... Ông ta xin lỗi ráo riết và đề nghị mua nước uống cho tôi, gọi y tá hay bất cứ cái gì tôi muốn...

Tôi lúng túng nói: "Không, không ... đừng gọi ai đến hết....cho tôi ly nước là được rồi..

"Vâng thưa Ngài, có ngay", ông ta hớn hở đáp lại sự đòi hỏi quá dễ thực hiện của tôi...

Và ông ta tiếp: "Ngài thích nước suối nhập cảng, nước soda, nước chanh hay nước lọc.?"

****phỏng dịch từ "Waiter from Hell" của GENE PERRET****

Hien Quang

Nguồn: Thanh

Được bạn: Thành Viên VNthuquan đưa lên
vào ngày: 27 tháng 12 năm 2003